

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 140**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

... att jag hade varit i närheten, då var han mycket nöjd. Jag har alltså mycket svårt att förtä, att den där mannen med missionärsdrifvet verkligen var Axel. Han måtte väl komma mig upp igen, det var något naturligt öfver honom. Då det går bort skall han väl bli minniskra åter -

Jag kan nog förstå att Alalu och Clary stå i en förlig kris. Det förståsaste är väl, att hon förlorar hans kärlek på Reppen, men så kommer nog en annan kvinna att ta honom för en tid. Jag skulle mycket önska, att jag gjorde honom orätt, ty jag tror att han kan bryta sig fram och bli något för mig själf. Jag trodde på hans duglighet ända till ^{jag hörde att} han ej skötte sina lekationer, men jag borde, när några gånger har jag märkt att han längtade bort till de stora förhållandena, det är ända bra tacken. Ett genl skall längta efter mig själf, efter att se mina egna krafter växa, men ej efter stora världar, för när han kan lägga den för sina fötter. Han är en högst älskvard pris, men du skall ej tro, att det kan bli mycket af honom annat än en fin, förstående och tänkande minniska. Det är hans stora olycka, att folk här vänta så mycket af honom, att han måste nämna sig nedslagen öfver hustruens framgångar. I utlandet på ^{de} det hättre, där ingen vet något om att han var förtälsstämnd att vara en geni, och jag tror, att då kommer han ej att lida af hennes segrar. Kanske att de på detta sätt på fortforra att hålla ihop, jag sätter mycket värde på honom än henne, men han är energi och arbete alligenom, det kan ju bli tal om honom som skall lyckas. Jag tyckte, att det var värligare för deras framtidiga lycka, då de netta här hemma och han jämt kände att det man väntade af honom var över evig. Tänk hvad det är tragiskt, att han och andra går och väntar för mycket af honom. Han blir lyckligare af att stiga med ett par pinuar, bara nyd om dig att mista den.

Jag har läst en bok om "nulle och sinnessjukdom", som stod ^{pariti-} ~~men~~ nerad i Svensk Dagbladet. Jag kände mig som intresserad part. Hvad defenitio- nen, som står på nulle listräffar, så måste du och jag och många an- dra nästana om det. Det är ju en frönt. Något mer af boken förstår jag ej. Jag tänkte ej på någon af oss utom på Clara, samtalbe den satta i fråga om hennes nulle kunde bero på någon art själssjukdom, som står rök- nas upp. Men intet pansade. Det hela är ett högst otillständigt försök